



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 75/2022
14.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела обљуба са дететом из члана 180. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ бр. 11/22 од 31.01.2022. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду КВ 1165/20 од 27.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 14.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца КТЗ бр. 11/22 од 31.01.2022. године, поднет против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду КВ 1165/20 од 27.10.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужиоца у Новом Саду КТИ 58/20 (КТО 103/20) од 03.11.2020. године одређена је исплата награде и нужних издатака адвокату Жељку Радновићу, браниоцу по службеној дужности окривљеног АА, у износу од 183.050,00 динара, према трошковнику од 08.07.2020. године, док је у преосталом делу захтев за исплату одбијен као неоснован и наложено рачуноводству тужилаштва да по правноснажности решења исплати наведени износ на текући рачун адвоката ближе опредељен у изреци решења.

Решењем Вишег суда у Новом Саду КВ 1165/20 од 27.10.2021. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Радновића и решење Вишег јавног тужиоца у Новом Саду КТИ 58/20 (КТО 103/20) од 03.11.2020. године преиначено, тако што је одређена исплата трошкова адвокату Жељку Радновићу, браниоцу по службеној дужности окривљеног АА у укупном износу од 240.060,00 динара, док је у преосталом делу, жалба браниоца одбијена као неоснована.

Против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду КВ 1165/20 од 27.10.2021. године, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифног броја 1. и 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад

адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости „против решења Вишег суда у Новом Саду КВ 1165/20 од 27.10.2021. године, јер је закон повређен у корист окривљеног и сагласно члану 492. став 1. тачка 3) ЗКП-а утврди да је закон повређен у корист окривљеног.“

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио браниоцу окривљеног, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са решењем против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Републички јавни тужилац у захтеву наводи да је првостепеним решењем, поред осталог, браниоцу по службеној дужности досуђена награда за приступ саслушању окривљеног пред ВЈТ-ом у износу од 46.500,00 динара и да за саслушање, које је уследило након тога, пред судијом за претходни поступак, браницу сада припада награда само за наредни започети сат, имајући у виду да саслушање пред судијом за претходни поступак представља континуирану процесну активност и да самим тим на одређивање висине награде не утичу чињенице да се један део процесне активности одвија пред другим органом, будући да је целокупна процесна активност имала исту сврху - доношење одлуке о томе да ли има места за одређивање притвора.

Супротно изнетом ставу, Виши суд у Новом Саду је побијаним решењем, делимично усвојио жалбу и досудио посебну награду браниоцу за приступ саслушању пред судијом за претходни поступак у износу од 46.500,00 динара, јер је бранилац по службеној дужности приступио саслушању пред другим правосудним органом – судијом за претходни поступак.

По ставу тужилаштва, Виши суд у Новом Саду је побијаним решењем учинио повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1., 261. став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифног броја 1. и 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер се ради о процесним радњама предузетим у континуитету и које као такве представљају законити природни след процесних радњи. У вези са изнетим Републички јавни тужилац указује и на одлуку Врховног касационог суда Кзз 349/2020 од 04.06.2020. године.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, у вези члана 265. став 1. и члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП и Тарифног броја 1. и 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Из списка предмета произилази да је бранилац по службеној дужности окривљеног АА - адвокат Жељко Радновић дана 09.05.2020. године приступио саслушању окривљеног пред Вишим јавним тужиоцем у Новом Саду, које је трајало од 10,10 часова до 10,55 часова, те да је саслушање окривљеног пред судијом за претходни поступак Вишег суда у Новом Саду одржано истог дана са почетком у 11,20 часова.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка, од његовог покретања, до његовог завршетка.

Тарифним бројем 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да се под процесном радњом, у смислу одредби Тарифног броја 2, 7. и 8. исте тарифе, подразумева свака радња полиције, тужиоца или суда о чијем предузимању се сачињава посебан записник.

Имајући у виду наведено, процесне радње су предузете пред два различита органа – Вишим јавним тужиоцем у Новом Саду и Вишим судом у Новом Саду, којом приликом су сачињена два посебна записника, која имају различите правне последице

Стога је правилан став Вишег суда у Новом Саду, изнет у побијаном решењу, да браниоцу окривљеног адвокату Жељку Радновићу припада посебна награда за приступ саслушању пред судијом за претходни поступак у износу од 46.500,00 динара, јер је бранилац по службеној дужности – адвокат Жељко Радновић приступио саслушању пред другим правосудним органом – судијом за претходни поступак. Наиме, у датој процесној ситуацији, у тој фази поступка, у складу са својом надлежношћу, поступала су два потпуно различита и одвојена органа поступка, и то најпре јавни тужилац приликом саслушања окривљеног, а након тога, у новој фази, судија за претходни поступак, те се у конкретном случају ради о потпуно одвојеном поступку и одлучивању два одвојена органа поступка, поводом чега су и сачињена два одвојена записника која имају различите правне последице по окривљеног. Самим тим и браниоцу припада накнада и награда за учешће у свакој од наведених посебних процесних радњи.

При томе, Врховни касациони суд је имао у виду и наводе захтева којима се указује на пресуду овог суда Кзз 349/2020 од 04.06.2020. године, али исти нису од утицаја на другачију одлуку у овом предмету, имајући у виду устаљену праксу у погледу конкретне кривично правне ситуације. Наиме, обзиром да од ступања на снагу такозваног „новог ЗКП“, у тој фази поступка, а у складу са својом надлежношћу, поступају два потпуно различита и одвојена „органа поступка“, за разлику од периода када је примењиван такозвани „стари ЗКП“ по коме је у току истраге приликом саслушања окривљеног, а и приликом одређивања притвора „орган поступка“ био исти - истражни судија, па и радње које је предузимао бранилац једну за другом у тој фази поступка су предузете у континуитету и исте представљају законит и природан след процесних радњи, а присуство браниоца наведеним радњама се сматра једном процесном радњом у континуитету.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић